

TEDEN OTROKA®

3. – 9. oktober 2016

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Ne živimo samo v enem svetu. Živimo v veliko majhnih svetovih. Lahko si jih izmislimo tudi sami. Lahko v njih ni nikogar razen nas ali pa so v njem samo tisti, ki jih vanje povabimo. Prav zagotovo pa čisto vsi živimo v dveh svetovih.

Živimo v svetu, kjer žičnate ograje zarežejo v ljudi, ki hočejo pobegniti iz nečloveških razmer. Vrnejo jih v strah, lakoto, brezup in v smrt. V svet, kjer ob mejah taborijo otroci kot vi, ne da bi vedeli, ali bodo še kdaj videli prijatelje ali celo svojo družino, se brezskrbno igrali in spali v pravih posteljah. In ne vedo, zakaj je tako. Zakaj jim je to storila vojna odraslih. Vedo samo za strah in sovraštvo svojih staršev.

In živimo v svetu, kjer so meje odprte, kjer te tujec gostoljubno povabi v svoj dom in ti ponudi, da ga deliš z njim. Kjer ti pomagajo, če se izgubiš. Kjer ti pokažejo, kaj vse je lepega in dobrega pri njih in ti napolnijo srce z novo lepoto in glavo z novim znanjem. Svet, v katerem je varno tudi za vrati tvojega doma, v sosednji ulici, v sosednjem mestu in v drugih deželah.

Živimo v svetu, kjer sestradani, mučeni in bolni psi brskajo po smetnjakih v strahu, od kod bo spet priletelo po njih, medtem ko se nekje v bližini bogataška mačka zmrduje nad najbolj finim zrezkom.

In živimo v deželi, kjer dobri ljudje najdejo trpeče živali in jim z ljubečim dotikom zacelijo rane v duši in na telesu, jim poiščejo dom, kjer radostni in hvaležni preživijo preostanek življenja.

Živimo v svetu, kjer otroci še vedno ždijo, votli od lakote in negibni v svetu brez upanja in sanj. Medtem pa nekaj kilometrov stran, v bogatem letovišču, nekdo naveličano brska po krožniku z jedjo, ki je tako draga, da bi lahko z njo nahranili celo otrokovo vas.

In živimo v svetu, kjer ljudje pridejo v to vas, prinesejo hrano, zdravila in vse potrebno, da naučijo otroka in njegove starše, kako pridelati najnujnejše za preživetje tudi tam, kjer nič ne raste. Kako vstati in se spet smejeti.

Živimo v svetu, kjer se vali gost smrdljiv dim in hodijo ljudje naokrog z maskami, da se ne zadušijo, v svetu, kjer umirajo gozdovi, tečejo umazane in prazne reke, umirajo čebele in izumirajo živalske vrste, o katerih boste lahko svojim otrokom samo še pripovedovali. V svetu, kjer na črnih obalah utripajo umirajoče ribe in se v smrtnem boju opotekajo galebi, obliti z nafto in katranom.

In živimo v svetu, kjer tečejo prosojne reke, nad katerimi radostno švigajo srebrne ribe, kjer ptice letajo visoko nad zelenimi gorami in modrimi jezeri, kjer otroci razposajeno čofotajo po čistem morju in nabirajo školjke ter z zmajem tekajo po velikem travniku. In glej, na njem rastejo tudi cvetlice vseh barv in mah v gozdu je svež in dišeč.

Vidiš, svetova sta dva. Ti moraš izbrati, v katerem od obeh boš živel. In živel boš v tistem, ki ga boš ustvaril. Toda ne moreš ga ustvariti sam. Nikoli sam. Vedno skupaj. Samo skupaj. Skupaj.

Desa Muck

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

